

[Formanden.]

Første behandling af forslag til lov om en kornordning for høståret 1951—52.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 6057; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2938),

Første behandling af forslag til lov om statstilskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 6051; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2941), og

Første behandling af forslag til lov om udførsel af smør samt svin og flæsk m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 6073; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2943).

Lovforslagene sattes til forhandling.

H. C. Hansen: Det er jo en aftale mellem partierne i dette høje ting, at den debat, som normalt finder sted ved finanslovsforslagets tredje behandling, denne gang samles omkring de lovforslag, som regeringen nu for to dage siden, til en vis grad senest i går, har forelagt her for tinget. Jeg har opfattet den aftale, som er truffet, derhen, at den drøftelse, som derfor skal finde sted i dag, bliver en drøftelse, der i væsentlig grad samler sig om de økonomiske problemer. Jeg har af denne grund undladt i de betragtninger, jeg gerne på mit partis vegne vil anstille, at beskæftige mig med de udenrigspolitiske anliggender.

Både offentligheden og rigsdagens medlemmer ved jo, at der i tiden fra 1. februar til 27. februar fandt forhandlinger sted mellem regeringen og fem af rigsdagens partier med det formål at søge frem til en løsning af de økonomiske problemer. Jeg lyttede med meget stor opmærksomhed til den højtærede finansministers tale, idet jeg gerne ville høre ministerens kommentarer til disse forhandlinger og deres forløb. Jeg tør måske betegne det som ganske opsigtsvækkende, at forhandlingerne ikke med eet eneste ord er berørt i den højtærede finansministers forelæggelsestale, og de er kun i en indskudt sætning berørt af den højtærede landbrugsminister. Det havde dog måske været på sin plads, om den regering, der havde indbudt til forhandlingerne, nu efter deres sammenbrud havde fremsat sin vurdering af dem her i rigsdagen. Jeg synes, dette måtte være så meget mere rimeligt, som

både det radikale venstre og mit parti under disse forhandlinger har fremsat forslag til løsning af vanskelighederne ud fra partiernes synspunkter, ligesom også retsforbundet har lanceret visse opfattelser; men ejheller disse forskelligartede forslag er blevet blot antydningvis strejft i forelæggelsestalerne onsdag og torsdag. Det må imidlertid være rigtigt, at disse forhandlinger inddrages i debatten.

Det er regeringens ansvar, at de månedlange forhandlinger endte uden resultat. Starten af forhandlingerne var veg og usikker. Regeringen turde ikke spille åbent ud. Den fremlagde mundtligt en grov skitse, og først på det tredje forhandlingsmøde den 7. februar forelagde regeringen sine tanker skriftligt, endda på en sådan måde, at den skriftlige fremstilling var endnu enklere end den tidligere mundtlige. Forhandlingerne fik først fast grundlag, da det radikale venstre skriftligt havde fremsat sine hovedsynspunkter, og navnlig efter at socialdemokratiet havde forelagt sin plan.

Vor hovedindvending mod regeringens skitse var dels dens mangel på lighed med hensyn til byrdernes fordeling, dels dens mangel på konsekvens, idet den efter vor opfattelse kun i en overordentlig ringe udstrækning ville have indvirkning på valutabalancen. Socialdemokratiets plan var bygget op på følgende hovedbetragtninger:

1. Toppen måtte skæres af forskellige befolkningsgrupper kraftigt øgede indkomster. For landbrugets vedkommende gælder en kornskyld for indeværende år, hvor de meget høje kornpriser har medført en betydelig indkomststigning for store dele af landbruget, gennem enten en kornskyld eller en kornlov med en videregående afleveringspligt og en lavere kornpris end den af regeringen foreslåede for det kommende høstår og en eksportafgift på levende kreaturer, så hudeordningen kunne bringes ud af verden og kødets pris på hjemmemarkedet kunne sænkes. Desuden en binding af de nuværende priser på smør og flæsk samt en fastlægning af den nu gældende avlerpris for sukkerroer.

2. For handelens, industriens og skibsfartens vedkommende ville vi gennemføre en beskæring af avancerne gennem en skærpelse af prisloven og dens administration, en bestemmelse om, at kun to portioner af januarpristallets dyrtidstillæg skulle kunne indregnes i priserne, og en begrænsning af selskabsudbytte. Vi ville dernæst tilvejebringe en direkte valuta-